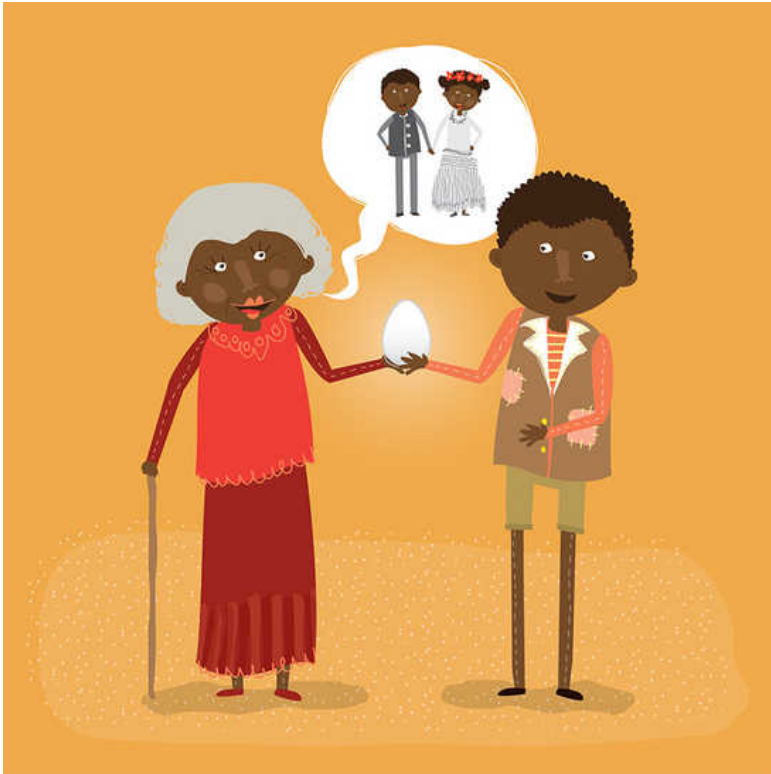

Sabi ng ate ni Vusi

Det søstera til Vusi sa

- ✎ Nina Orange
- 👤 Wiehan de Jager
- 💬 Arlene Avila
- 💬 tagalog / bokmål
- 📊 nivå 4

Isang umaga, tinawag si Vusi ng kanyang Lola, “Visu, pakihatid ang itlog na ito sa mga magulang mo. Gagawa sila ng malaking keyk para sa kasal ng ate mo.”

...

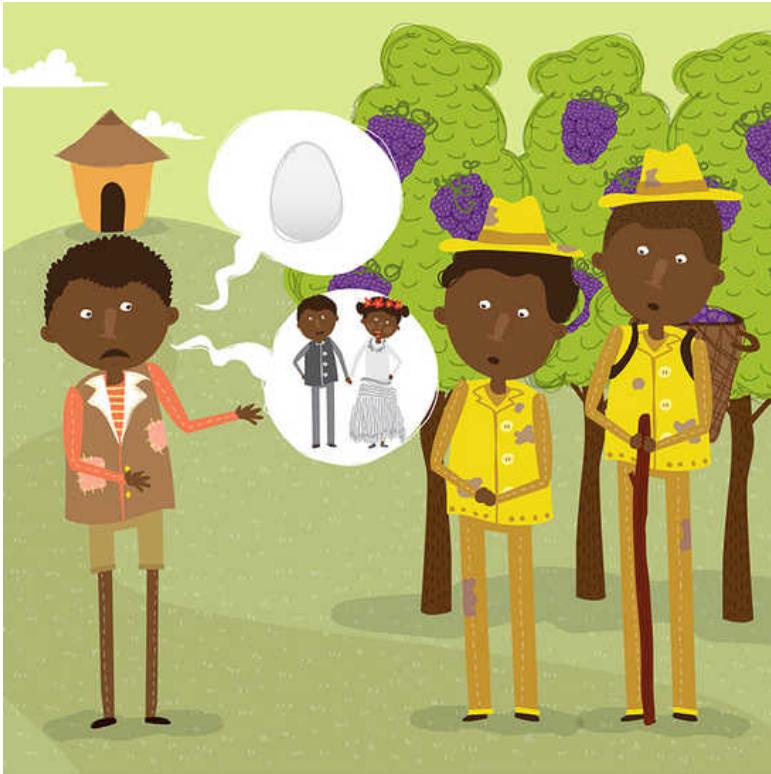
Tidlig en morgen ropte bestemoren til Vusi på ham: “Vusi, vær snill og ta med dette egget til foreldrene dine. De vil lage en stor kake til bryllupet til søstera di.”

Sa daan, nakasalubong ni Vusi ang dalawang batang namimitas ng prutas. Inagaw ng isang bata ng itlog at binato ito sa puno. Basag ang itlog.

...

På vei til foreldrene sine møtte Vusi to gutter som plukket frukt. Én gutt snappet egget fra Vusi og kastet det på et tre. Egget knuste.

“Ano ka ba?” sigaw ni Vusi. “Para ‘yun sa cake sa kasal ng ate ko. Ano na lang sasabihin niya pag nalaman niyang wala pala siyang cake?”

...

“Hva har du gjort?” ropte Vusi. “Det egget var ment for en kake. Kaka var til bryllupet til søstera mi. Hva kommer søstera mi til å si hvis det ikke blir noen bryllupskake?”

Nalungkot ang mga bata. “Wala na kaming magagawa, pero sa iyo na ang patpat na ito. Bigay mo sa ate mo.” Nagpatuloy si Visu sa kanyang paglakad.

...

Guttene var lei seg for at de ertet Vusi. “Vi kan ikke hjelpe deg med kaka, men her er en kjepp til søstera di”, sa den ene. Vusi fortsatte på reisen.

Sa daan, may nakasalubong siyang dalawang karpintero. “Pwede ba magamit ang patpat?” tanong ng isa. Pero manipis ang patpat at nabali ito.

...

På veien møtte han to menn som bygget et hus. “Kan vi bruke den sterke kjeppen?” spurte den ene. Men kjeppen var ikke sterk nok for bygningen, så den knakk.

“Ano ka ba?” iyak ni Vusi. “Regalo ang patpat na iyan para sa kasal ng ate ko. Bigay iyan ng mga batang tigapitas ng prutas dahil nabasag nila ang itlog para sa cake. Ngayon wala ng itlog, wala ng cake at wala ng regalo. Ano na lang sasabihin ng ate ko?”

...

“Hva har du gjort?” ropte Vusi. “Den kjeppen var en gave til søstera mi. Fruktplukkerne ga meg den kjeppen fordi de knuste egget som var ment for kaka. Kaka var ment for bryllupet til søstera mi. Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og ikke noen gave. Hva kommer søstera mi til å si?”

Nalungkot ang mga karpintero. “Wala na kaming magagawa, pero eto ang kugon para sa ate mo,” sabi ng isa. Nagpatuloy si Vusi sa kanyang paglakad.

...

Bygningsarbeiderne var lei seg for at de knakk kjeppen. “Vi kan ikke hjelpe deg med kaka, men her er litt halmtekke for huset til søstera di”, sa den ene. Og slik fortsatte Vusi på reisen.

Sa daan, may nakasalubong siyang magsasaka at baka. “Parang ang sarap ng kugon. Patikim naman,” hiling ng baka. Pero nasarapan ang baka at inubos lahat ng kugon.

...

På veien møtte Vusi en bonde og ei ku. “For noe deilig halm, kan jeg få en smakebit?” spurte kua. Men halmen smakte så godt at kua spiste opp alt!

“Ano ka ba?” iyak ni Vusi. “Regalo iyon para sa kasal ng ate ko. Bigay ng karpintero dahil nabali nila ang patpat na galing sa mga batang tigapitas ng prutas. Bigay nila ang patpat dahil nabasag nila ang itlog para sa cake. Tuloy, wala nang itlong, walang cake at walang regalo. Ano na lang sasabihin ng ate ko?”

...

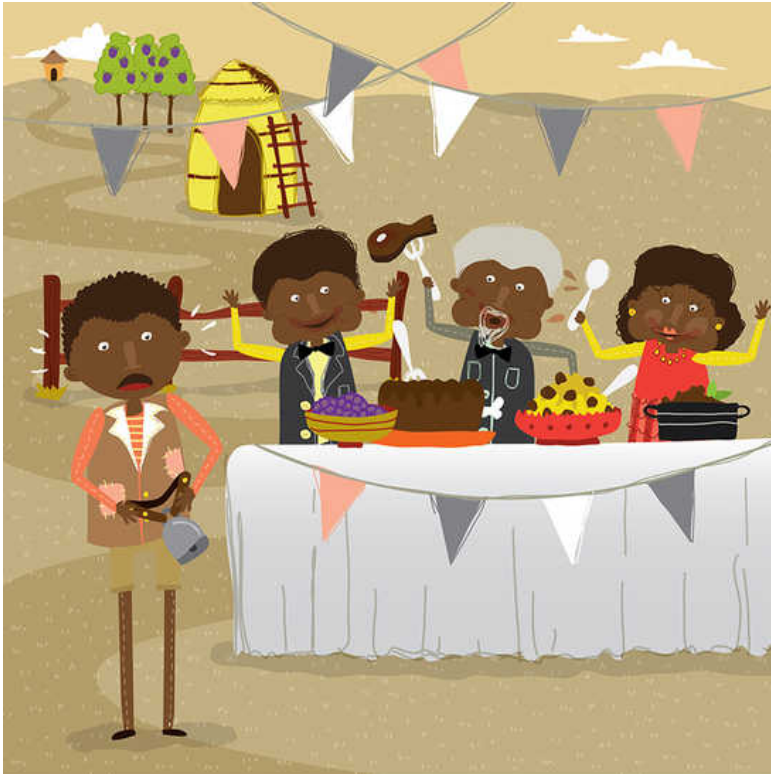
“Hva har du gjort?” ropte Vusi. “Den halmen var en gave til søstera mi. Bygningsarbeiderne ga meg den halmen fordi de knakk kjeppen fra fruktplukkerne. Fruktplukkerne ga meg kjeppen fordi de knuste egget ment for kaka til søstera mi. Kaka var ment for bryllupet til søstera mi. Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og ikke noen gave. Hva kommer søstera mi til å si?”

Nagsisi ang baka sa pagiging masiba. Binigay ng magsasaka ang baka bilang regalo. At nagpatuloy si Vusi sa paglakad.

...

Kua var lei seg for at hun var grådig. Bonden ble enig i at kua skulle følge med Vusi som en gave til søstera hans. Og slik fortsatte Vusi.

Pero tumakas ang baka at bumalik sa magsasaka.
Nawala si Vusi sa daan kaya huli na ng dumating siya sa kasalan. Kumakain na ang mga bisita.

...

Men kua sprang tilbake til bonden rundt middagstid. Og Vusi gikk seg vill på reisen. Han kom fram veldig sent til bryllupet til søstera si. Gjestene var allerede i gang med å spise.

“Paano na ako?” iyak ni Vusi. “Regalo sana ang bakang iyon kapalit ng kugon. Bigay sa akin ng mga karpintero ang kugon kapalit ng nabaling patpat na galing sa mga batang tigapitas ng prutas. Bigay sa akin ng mga bata ang patpat dahil nabasag nila ang itlog na para sa cake sa kasal ng ate ko. Ngayon wala na akong itlog, walang cake at walang regalo.”

...

“Hva skal jeg gjøre?” ropte Vusi. “Den kua som sprang bort var en gave til gjengjeld for halmen som bygningsarbeiderne ga meg. Bygningsarbeiderne ga meg halmen fordi de knakk kjeppen fra fruktplukkerne. Fruktplukkerne ga meg kjeppen fordi de knuste egget som var ment for kaka. Kaka var ment for bryllupet. Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og ikke noen gave.”

Nag-isip ang ate ni Vusi at saka sinabi, “Vusi, kapatid ko, hindi mahalaga sa akin ang regalo. Hindi rin mahalaga ang cake! Ang mahalaga andito tayong lahat kaya masaya ako. Magbihis ka na at ipagdiwang natin ang araw na ito.” Iyon nga ang ginawa ni Vusi.

...

Søstera til Vusi tenkte en stund, så sa hun: “Vusi, kjære bror, jeg bryr meg virkelig ikke om gaver. Jeg bryr meg ikke en gang om kaka! Vi er alle sammen samlet her, så jeg er glad. Så ta på deg noen fine klær og la oss feire denne dagen!” Så det var det Vusi gjorde.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Sabi ng ate ni Vusi

Det søstera til Vusi sa

Skrevet av: Nina Orange

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Arlene Avila (tl), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).